~~J. Jeari Barbar~~

Interviu amb una cabra eminent.

Sense necessitat de presentacions, ni de amoinar criats, ni de fer avant-sala, ni de convencer a ningú que la nostra missió era trascendental; valent-nos no més de certa gosadia periodística i del llenguatge après anant pel món i tractant amb bèsties, hem obtingut una interviu amb una cabra cèlebre, que comparteix la glòria popular amb un dromedari i una mona.

trashumança
La cabra, a desgrat del seu gran mèrit, no li lluceix gaire el pel i més aviat té un aire vulgarissim de cabra de bosc, que de cabra-prodigi.

Nostre interès, com comprendreu, estava concentrat en ella perquè endevinavem que era compatriota nostra.

De celebritats forasteras com el dromedari i la mona ja n'estem tips, i malviatge si val la pena d'interrogar-los.

Mentre el seu empresari i mestre recollia els cèntims dins el rotllo atapait d'espectadors ens hem apropat

a la cabra.
Sense deixar de mastegar la fulla de plàtano que tenia a la boca, amb una deferència que no sabem com agrair-li, va respondre a les nostres preguntes.

— ... ?

— Sí senyor, soc catalana, nascuda en una casa de pagès de Palau Tordera. La meva juventud fou molt accidentada. Em volien destinar a cabra lletera. Figuri's... Però les meves disposicions a l'acrobatisme i als equilibris varen ésser descobertes per uns passavolants i decidiren robarme. Tenia quatre mesos. Aviat ja feia el que faig ara, però fins que varen exhibir-me per les ciutats, no vaig tenir admiradors. Apagés l'equilibri d'una cabra no crida gaire l'atenció, tant se'n dona que es aguantin amb els quatre unglots enquibits en la corona d'un barrot de taula, dins una superfície de nou decímetres, com amb la punta d'una roca, sobre un abisme. Què saben ells de matisos i refinaments artístics!

La ciutat és la veritable meca del gust i de

la gloria. El gest de saludar amb una pota af-
cada i amb les altres situades al caire del respat-
ller d'una cadira em val una ovació delirant.
Faci constar, si es servit, la meva gratitud als
intel·ligents barcelonins.

—...?

El dia més felic de la meva vida va ser aquell que
vaig abastar un ~~cabrum~~ [tronxo] d'enciam penjat
al traspol de la nostra barraca. En feia qu-
atre que no havia tastat res, no podia a-
guantar-me sobre el barrot de taula i em
fugaven fuetades.

En un instant vaig satisfer la gana, l'or-
gull i el desig de reposar i no patir. L'art
és aixo, costa ~~[illegible]~~, fam i pessics de fisebla

—...?

No els guardo els retalls dels diaris estrangers.
Es pensa que soc un tenor? Posi que a Roma
vaig enamorar un cardenal que em mira-
va des del balcó del seu palau. M'envià un
feix de romagueras tendres del seu jardi.
~~On menys he sigut compresa ha sigut~~ Al Rosselló.
[és el país on menys he estat compresa.]
La mona va éclipsar-me

—...?

M'agradaria, si senyor, moltíssim, però una artista deu sacrificar-ho tot al seu art. No es poden tenir les facultats distribuïdes en dos indrets. Son masses obligacions per una cabra sola. No estic pas disposada a donar els cabrits a dida ni a pujar-los com els arbres de la Rambla. El dromedari em feia l'amor! Què ridícol! Deia que junts reuniríem una fortuna, i d'un parell d'anys podríem construir una torre a Caldetes.

—...?

N'hauria guanyats molts de duros, però m'exploten. Tot es degut a la manca d'unió entre els artistes ambulants. Si un jorn ens sindiquessim...

—...?

L'escriptor que m'agrada més es Victor-Hugo. Aquella "Esmeralda"! Com les coneixe les cabres dels boemis! Dels músics es en Verdi el preferit. També ell amaba les cabres. Recordi's de Dinorha

—...?

—~~Soc~~ He llegit poc en català. Em sem-
bla que els nostres escriptors no son gai-
re amics de les cabres, prefereixen les
pastores; ~~¿no valen~~ Pobres pastores pas la pena, cregui.

—...?

— ¿que si m'agrada Barcelona? es
la ciutat on se m'ha compres millor.
Demes, en cap altra del mon podria
rosegar en aquest temps una fulla de
plataner verda com la que ha vist que rose-
gava fa un instant.

Ens em ~~despedit~~ acomiadat de l'artista ad-
mirats de la seva cultura i del seu
bon criteri. En donar-li les gracies per
haver-nos concedit el present interviu,
ens ha semblat que's commovia. Cordial-
ment li desitgem nous èxits en la seva
brillant carrera, recomanan-li que no o-
blidi mai la terra on ha nascut, com tantes
altres celebritats que corren mon en companyia de
monos i dromedaris. ~~Prudenci Bertrana.~~